

جئے سنڌي! اُتم

- سرسوتي راتلي

"Hello! Happy Diwali & Prosperous New Year!"

'سنڌيءَ ۾ ڳالهائ'

"نيڪ آهي، ڏياريءَ ۽ نئين سال جون لک لک واڌائون
هيءُ هو ڀاءُ اي. جي. اُتم، سنڌيت جو شيدائي، سنڌو
ڦيڻ ۽ سنڌي سڏائڻ ۾ ڪيڏو نه شان ٿي سمجھائين
اُن جي خبر ڀاءُ اُتم کي اُن وقت شايد نه هئي جڏهن
ڀاڻ کي اُتمچنداڻيءَ مان بدلائي اُتم ڪري ڇڏيائين، اُن
وقت سنڌي ايتري ته اوچائيءَ تي هئي جو ڪنهن به
ٻن جي اکهه کي بدلائي نٿو ڪرڻ سان سنڌيءَ ۽ سنڌيت
کي ڪو لهر لوڏو نه هو. گهڻن ئي اُتمچنداڻيءَ مان اُتم
سپاهيملاڻيءَ مان سڀي، جوتواڻيءَ مان جوت ڪري ڇڏي
ڪو فرق پوڻ وارو نه هو. گهڻن ئي پنهنجي اکهه ۾
پڇاڙيءَ ۾ ni کي ڪڍي ne يا nee ڪري ڇڏيو جتان
Motwane. شايد کين سنڌي سڏائجڻ ۾ شرم ٿي آيو Motwane
complex يا ته ڊپ پئي ٿيو.

سندريءَ جي شادي هئي. نيند موڪلي هئائين، سارو
سارو مهنو ڪوڙي تيل، بيسڻ ۽ هٽڊ سان سڄي بدن جي
مالش ڪرائي هئائين. وهنجي سنان ڪري شاديءَ جو جوار
پائي جو اڇي ويڏيءَ تي ويٺي ته اصل چمڪي رهي
ڪوبه مٿيو نه پيل هوس. ٻڌم ته گهوٽس يعني اي. جي.
اُتم ڏيتي لپتيءَ جي برخلاف آهي. ڪميونسٽ هو، اُتم
به ياد نه اٿم ته اُتم کي ڪو ڏيان سان ڏاهر، سالن

مون هوشيار ڪيو (الائي مڙيئي ائين ٻڌو اٿم). سچ به آهي ۽ نه به آهي. سندريءَ کي لکڻ جي ذات آهي. ان کي اُتم وٽان جي encouragement نه ملي ها، ليڪ پهرينس نه ها (نئين دنيا جو ساڌن هو) ته پوءِ ڪيئن انعام جي لائق ٿئي ها. اُتم هن کي اُتساه ڏنو، ساڻ ڏاڍو مدد ڪئي، ڇا اهو گهٽ آهي؟

باقي هڪ ڳالهه، هن کي غصو ڏاڍو آهي. غصو جڏهن ديوانگري سنڌيءَ، سنڌي ٻوليءَ جي هستي لوڏي ۾ آڻي وڌي، ضرور غصو ايندو. پر پاڻ کي ڪنٽرول ۾ رکڻ ضروري آهي. مان ته کيس ۲-۳ دفعا چئي چڪي آهيان ته غصي تي روڪيو. گيتا ۾ به لکيل آهي ته ڪروڌ ۾ انسان ٻڏي، هوش گيان وڃائي ڇڏيندو آهي. پاڻ اُتم غصو ڪرڻ وڌي ڏئي ته سون ٿي پوي.

سندريءَ کي به شايد (شايد ٿي چوان) پنهنجي پيڪي فالميائيءَ لاءِ ٿورو گهڻو Superiority complex آهي جنهن ڪري به شايد ٻنهي ۾ ٿوري غلطفهمي ٿي ٿي پوي ۽ پوءِ االله مان ڳالهوڙو ٿي پوي.

ان وچير مون به ميونسپالٽيءَ کي اپيل ڪئي هئي پر وريو ڪجهه به نه. ۲ سال پورا ٿيڻ تي اچي بيٺا هئا اسان ملند ڪالونيءَ ۾ Action committee ٺاهي. رات جو ۱۲ بجي تائين گهر گهر مان صحنون وٺي (ماڻهن کان) ميونسپل ڪميشنر کي موڪليون، پر وريو ڪجهه به نه.

سوچيم هاءِ ڪورٽ ۾ رٿ درخواست وجهجي. مان وهيل نه هئس. رام چينملاڻي ۽ ناري گورسهاڻيءَ جو نالو پڻ هوم. پهرين ويس پاءُ ناري گورسهاڻيءَ وٽ. اُن پورو جواب نه ڏنو. هر ڳالهه ۾ چڱائي آهي. شڪر هن نه ڇڏيو ته بيري چاڙهي ڦڙهو ڪڍي ها جو پوءِ خبر پئي ته هو ديوناگريءَ وارن جو آهي.

ائين ئي پاءُ سان گڏ رام چينملاڻيءَ وٽ ويس. اها سان ٻڌائين. چيائين ڪيس فري ڪٽندس. اسان کي ۱۱ چا ڪپندو هو. مان به Petitioner هئس.

هي سڀ ڇو لکيو اٿم ڇاڪاڻ ته اُن وقت تائين مون کي خبر نه هئي ته سنڌي ديوناگريءَ جي برخلاف گولڊي اديب، شاعر، ليکڪ، پرنسپال وغيره ڪوششون ڪري رهيا هئا ۽ جڏهن انهن کي خبر پئي ته ملند ڪالونيءَ مان پاءُ رام چينملاڻي ڪيس ٿو ڪڍي ته پوءِ سڀ ان جي آفيس ۾ اچي جمع ٿيندا هئا. اُتي شري اي. جي. ايم. وري گڏيو. ڪيرت باباڻي، پروفيسر ناگراڻي، شري درمداش ڪشريا وغيره وغيره. ڇا ته تماڪو ٿيندو هو. تڏهن انهن سڀني سان مان ٿورو لهه وچڙ ۾ آيس. پر ايڏو گهرو نه. ڪيس ڪٽيوسين، پاءُ چينملاڻيءَ کي ملند ڪالونيءَ ۾

Reception ڏنيسين. اسڪول مان ديوناگري موڪلائي ويئي، عربي سنڌي واپس آئي. پر هار کاڌل بمبئي ميونسپل ڪارپوريشن ٻڌو ته ضرور وٺندي. سنڌي اسڪول جي بيٽ آفيسر officer Deal رڪيائون ڀيڻ گانڌي جيڪا سنڌي نه لکي ڄاڻي نه پڙهي ڄاڻي، وڌيڪ ڇا ٿيو خبر نه آهي جو ان کانپوءِ مان هلي ويس ڪراچي، پاڪستان پنهنجي ڀاءُ وٽ جتي ۶ رهندا رهي پيس. واپس آيس. شري اُتم سنڌو ڌارا اخبار هڻندو هو. چيائين سنڌ جي سفر تي ڪجهه لکي ڏي. لهي زور ڀرڻ تي لکيم، 'بنواسي' جي پاڪ ياترا....' ان کانپوءِ ڪڏهن ڪڏهن ليک گهرندو هو. mood هوندو هو ته لکندس. هڪ ترجمو به ڪيو هوم، خليل جبران جو انگريزيءَ مان سنڌيءَ ۾ 'ماڻهيءَ جون حورون' Nymphs of the valley. تمام سٺي بيحد اُچي ڪهاڻي آهي. هڪ به قسط لکيم ته سنڌو ڌارا اخبار به بند ٿي ويئي. اها اونهائين رهي ويئي.

مولڪي لکڻ لاءِ منهنجو ڀاءُ پرتاب ٻڌائي پنهنجي پشپ ملڪن (BEST) لاءِ ليک وٺندو هو. شري اُتم به لکڻ لاءِ ڀڏندو هو. ائين ٿورو ويجهو آيس پر تڏهن به گهرو نه. وري سنڌوڌارا تي ڪنهن ڪيس ڪيو. شري اُتم چوي اهو ڪيس تون ڪٿ. هاءِ ڪورٽ مان stay order وٺي ڏي. ڊومانس، هيترا بئريسٽر آهن، ناري گورسهاڻي هوشيار وڪيل آهي، ڊئريڪٽر به آهي، اُن کي چئو. پر سڀني پنهنجو هڪ ڪڍائي ڇڏيو ۽ وچ ۾ ڦاٽس مان. ڪيڏي نه تڪليف ان ڪيس ۾ ٿي. stay order ملڻ کانپوءِ ڪورٽ ۾ اچي

ٿي نه. ڪم ٿي ويس. مان پيئي فون ڪريان، لپٽر لکان
 ته اچي وڌيڪ Instruction ڏئي پر نه. ان ڳالهه ۾ خاص
 Co-operation نه ڏنائين. ڪم به سندس هو. في نه ملي، مفت
 ۾ ڪم ڪيم، ان ڪري قدر نه هو. ٻي ڌر گذاري وئي،
 اُن جا وارٿ رڪارڊ تي آندا. ۲-۳ سالن کانپوءِ اُهي
 وڪيلن (ٻي ڌر به) ڪيس ڇڏي ڦٽو ڪيو. غصو نه ڏاڍو
 ايندو هو. وقت تي وڃ، نيرٺ ڇڏي وڃ. اُتي Canteen
 يا هوٽل ۾ ڪاءُ، بس جا پاڙا، پاڻ پنهنجي هُڙان خرچ
 ڪري ڪيس هلايو، پر سهڪار نه مليو.

سوچيندي آهيان جيڪي پاڻ کي ترقي پسند ٿا چوان،
 ڪميونسٽ، سي جڏهن پاڻ بلڊنگون ٿا ٺهرائين يا ماڻهن
 employ ٿا ڪن، ته اُهي وهنواري ريت ٿا هلن يا ڪنهن ٻئي
 نموني! ڇا اُهي پنهنجي مزدورن کي وڌيڪ پگهار ۽ سهوليتون
 ٿا ڏين ڪين رواجي بلڊرس وانگر. ڀاءُ ڪيرت ٻاٻائي ٻاهر
 آهي. ڇا مزدورن کي وڌيڪ پگهار ۽ وڌيڪ سهوليتون ڏين
 هوندا آهن يا ڪنهن کي نوڪريءَ ۾ رکندا جيئن سندس
 ڌارا ۾ ته ڇا اُنهن کي وڌيڪ پگهار ڏيندا سڀا لوارڊا
 ڏيندا؟ ترقي پسند نالي ۾ آهن. هلندا اهينئي چئن يا
 ٿا هلن.

ڇاڪاڻ ته مان ديوناگريءَ سنڌيءَ جي برخلاف آهيان،
 ان ڪري عربي سنڌيءَ وارن سان لهه وچڙ ۾ آهيان.
 ڀاءُ اُتم آدرشي آهي، ليڪ آهي، سٺو اديب آهي،
 ٻين کي guide ڪندو آهي ۽ سڀني کي همٿائيندو آهي.
 ماڻهن کان ٻڌو اُتم ته چوندو آهي ته سنڌيءَ کي